

Irene Johansson

VUXNA SKAPAR HISTORIER

Alla mammor och pappor och andra närstående vuxna skapar ständigt historier kring sina späda och små barn. Det tycks vara ett grundläggande behov hos oss vuxna att försöka krypa under skinnet på barnet för att få ledtrådar till hens inre liv.

Vad är det som försiggår i barnets medvetande? Vad är det barnet förnimmer och förstår av sina sinnesintryck? Vilka känslor har barnet och hur upplever hen dem?

Vi gör intolkningar och tillskriver det lilla barnet både tankar, känslor, yttranden och behov och skapar oss på så sätt en bild av vem babyn är och vem hen kommer att bli.

De tolkningar vi gör är förstås uttryck för våra egna önskningar, ambitioner och farhågor vad gäller barnet. I denna process är vi dock långt från fria. I stället är det familjetradition, kultur och samhällsklimat som bestämmer gränserna för vad vi får hoppas och vad vi får önska för den lilla babyn.

Vad händer med de vuxnas historier då barnet föds med en avvikelse från det förväntade? Tillåts vi skapa ungefär samma historier som om barnet vore helt enligt det förväntade? Se videoklipppet där Ingeborg Sommerfeldt berättar sin historia..